

Zamanın Tutanaklarında Kadın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Mart 2018

Zamanın tutanaklarında her daim sıkı bir pazarlık yine eşkâli kayıp vicdanların malikini tayin ederken Tanrı.

Korkular had safhada ve burnu Kaf dağında mutluluğun az sonra doğacak güne hürmeten beklemede zaman ve göreceli mekân.

Zaman da göreceli: dakikalar ihbar ederken günü ve haftalar sekerken peşi sıra yine asrı deviren yine hafızayı zorlayan ve korkan.

Sebepsiz ölümleri onaylarken kader. Kaderi suçlarken insanoğlu. İnsanı kurban seçen iblisin koyu gözlerinde kayıp şeceresi yine merhametin.

Bir odadan ötesi. Bir aileden çok çok fazlası.

Bir ruhun kırıştığı. Elemin aciz kaldığı hasretin yanında.

Yana yakıla büyüyen çocuklar.

Kadınlar.

Kadinsız olmayı beceremeyen insanlık ama kadına da sahip çıkmayı beceremeyen.

Çocuklar bile kayıp. Aslında insanlığın uzvu kayıp ve ayıp bir metanet kimine göre aşkın inkârı.

Adı olmayan kadınlardan çıkıp da yola şehirleri istila eden benlik ve türevi egolar ve hüküm veren vicdan benzeri.

Zaman aşımına yenik düşen bilmem ne makamı aşkın ve aşk şarkılarının. Oysaki gözünde korku kadının ve yüreğin nutku tutulmuş.

Dünden miras yorgunluk.

Anadan görme namus ve haysiyet.

Babadan kalan bir soyadı.

Ve soyağacı.

Duvarlar soğuk çok soğuk.

Sarkıtları kelimelerin tutuklu tıpkı hücrede tutuklu yansımaların bir ritüele dönüşen seyrinde.

Volta atan heceler.

Şaibeli hikâyeler.

Kadının adı olsa bile sicili kötü kimince ne de olsa savcılıktan onaylı kütük.

Hoşluğun diğer adı oysa kadın.

Kadının adı oysa çocuk ve masumiyet.

Koyu gözleri hücrenin.

Paslı parmaklıkları yüreğin ve o kozanın.

Sevmekten yargılanan kadın.

Doğuştan hapis o küçük yetim kız çocuğu oysaki yetileri olan bir çocuk tıpkı diğer çocuklar gibi.

Kayıtsız ve basmakalıp sözcükler titreşen havanın ise mahkûm olduğu.

Her şey ve herkes illa ki bir şeylere mahkûm.

Kendini korumak adına ise işlenen suç.

Evladını kurtarmak ise annenin duyulmayan çığığında bir saniye sonrası.

Toplum menşeli beyanları var herkesin. Oysaki herkes sıradan bir birey olmaktan öte sıra dışılığın yönergesine talip.

Aciz bir mahkûm herkes ve aday da hem cezalandırılmaya sözüm ona onlar cezalandırdı birilerini.

Cezanın açılımı bazen kürek mahkûmu bir tabire yol açan yine hayatını adadığı kim ise-ister eş ister

baba ister bir yabancı.

Koşulları değiştirmeye asla ve asla gücü yetmeyen.

Uyuyan bizler.

Oysaki her birimiz şerh düşmemiş miydik birbirimize yol ve yoldaş olmaya?

Gönül gözüne tutsak olsak keşke hâlbuki gönül gözü bir rabıta bir kayıt bir aşk bir mecaz bir sıfat tamlaması.

Kuş kadar yürekli aciz faniler.

Kartal bakışlı hâkim sunumlara haiz her birey oysaki bihaberiz her daim ve bilfil teyit ediyoruz her şeyi bildiğimizi.

Nükseden yeni bir rota.

Sus!

Hep susup da anlık bir haykırışına mal olan koca bir yaşam.

Alacaklı her bir kadın.

Borçluyuz her birimiz oysa birbirimize hele ki söz konusu kadınsa ve kadın aciz ise ve de yalnız.

Yalnızlığın açılımı.

Kocaman bir aile.

Kocaman bir yürek.

Oysaki onca insan ve onca yürek bir kuş yüreğini koruyup da sırtını sıvazlayamazken.

Aşka haiz.

Serveti olmayan en büyük servetin de sevgi olduğundan bihaber milyonlarca insan.

Çürüyen elma hem de dalında.

Çiğnedikçe ağızımızda büyüyen o lokma ve adı: tepkisizlik.

Suretlerde maske.

Maskelerde ikonlar.

Emsalsiz yorgunluklar.

Demode hayatlar deyip de birbirimizi aşağıladığımız yetmiyormuş gibi bir de istimplâk ediyorsak birbirimizin hayatını.

Sorgu sual hak getire oysaki kendimizi incelemek o kocaman büyütecın altında hem de enine boyuna hem de son zerresine kadar.

Kuluçkada ölüm. Hacedilmiş aşk ve sevgi.

Birileri ihbar etmiş kadını mademki... mademki yeni kadınlar ürüyor her yeni gün ve her yeni ölüm aslında kadının değil toplumun mezarı iken üstelik çürüyen üstelik kendini inkar eden.

Yorgun olan sadece kadın da değil. Yargılarken ve yaftalarken toplum birbirini İlahi Adaletin tecelli edeceği gerçeğinden uzak duran kim ise bilsinler ki Tanrı yanında kadının ve mazlumun ve bilfil de sunumunda haklının ah'ı asla yerde kalmayacak iken.

Belki geç tecelli edecek ama illa ki edecek.

Belki tesellisi zor olacak ama sabır değil mi şükürümüze katık yaptığımız?

Bir kadını ana...

Bir kadını sultan...

Bir kadını bir süre kadar değerli kılan... suretler sırttıkça ve damgalanırken haysiyet ve şeref asla son bulmasa da zulüm, bir Allah'tan korkacağız bir de Allah'tan korkmayandan.

Zamandan çalıp hayatlarını sonlandırdığımız ya da söndürdüğümüz tüm kadınların kadınlar günü kutlu olsun.